

ਯੇਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਤੇ ਲਾਉਦੀਕੀਆ ਦੀ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਕਲੀਸਿਆ - ਨੰਬਰ ਚੌਥੀ

Jeff Pippenger

2026-01-06

ਚੌਥੀਆਂ ਨੰਬਰ

ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਿਛਲੇ ਲੇਖ ਦਾ ਸਮਾਪਨ ਉਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੰਬੰਧੀ ਗਵਾਹੀ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਸਮਾਂਤਰ ਰੇਖਾਵਾਂ ਨੂੰ ਛੇੜਦੇ ਹੋਏ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਪੁਰਾਣੇ ਨਿਯਮ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪੁਸਤਕ ਉਤਪੱਤੀ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਤੋਂ ਬਾਈ ਤੱਕ, ਨਵੇਂ ਨਿਯਮ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪੁਸਤਕ ਮੱਤੀ, ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਆਖਰੀ ਪੁਸਤਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਤਪੱਤੀ ਦੀ ਰੇਖਾ ਅਬਰਾਮ ਨਾਲ ਹੋਏ ਵਾਅਦੇ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਮੱਤੀ ਦੀ ਰੇਖਾ ਮਸੀਹੀ ਕਲੀਸਿਆ ਨਾਲ ਹੋਏ ਵਾਅਦੇ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਤਰਸ ਆਧੁਨਿਕ ਆਤਮਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਆਰੰਭ ਅਤੇ ਅੰਤ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਦੋਹਾਂ ਰੇਖਾਵਾਂ ਦੇ ਮੱਧਲੇ ਪਦ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੋਹਰ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਅਬਰਾਮ ਨਾਲ ਇਹ “ਖਤਨਾ” ਸੀ, ਅਤੇ ਪਤਰਸ ਨਾਲ ਇਹ ਉਸ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਬਦਲਣਾ ਸੀ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੀ ਰੇਖਾ ਦਾ ਕੇਂਦਰੀ ਪਦ ਸਤਾਰਵਾਂ ਅਧਿਆਇ, ਬਾਰਹਵੀਂ ਆਇਤ ਹੈ।

ਅਤੇ ਉਹ ਦਸ ਸਿੰਗ, ਜੋ ਤੂੰ ਵੇਖੇ, ਦਸ ਰਾਜੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਕੋਈ ਰਾਜ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ; ਪਰ ਉਹ ਦਰਿੰਦੇ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਘੜੀ ਲਈ ਰਾਜਿਆਂ ਵਾਂਗ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 17:12.

ਉਤਪੱਤੀ ਅਤੇ ਮੱਤੀ ਦਿਵਿਆਤਮਾ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਵਿਆਹ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵੇਲੇ ਦਰਿੰਦੇ ਅਤੇ ਅਜਗਰ ਦੇ ਵਿਆਹ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਿੰਨੋਂ ਰੇਖਾਵਾਂ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਵਰਗ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਛਾਪ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੁਹਰ। ਬਾਰਹਵੇਂ ਪਦ ਵਿੱਚ ਦਰਿੰਦੇ ਅਤੇ ਅਜਗਰ ਦੀ ਜਾਲਸਾਜ਼ੀ ਉਤਪੱਤੀ ਗਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਮਰੋਦ ਦੇ ਮੀਣਾਰ ਦੇ ਓਮੇਗਾ ਉਲੇਖ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਜਾਲਸਾਜ਼ ਵਾਅਦਾਗੀ ਧਰਮ ਨੇ ਆਪਣਾ ਨਿਆਂ ਭੋਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਸਤਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੇਸ਼ਿਆ—ਜੋ ਮਹਾਨ ਬਾਬੁਲ ਹੈ—ਦਾ ਨਿਆਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਿਮਰੋਦ ਵੈਟੀਕਨ ਦੇ ਓਮੇਗਾ ਲਈ ਅਲਫਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸੇ ਕਾਰਣ ਪਾਪਾਈ ਸੱਤਾ ਮਹਾਨ ਬਾਬੁਲ ਹੈ, ਜੋ ਨਿਮਰੋਦ ਦੇ ਬਾਬੇਲ ਅਲਫਾ ਦਾ ਓਮੇਗਾ ਹੈ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਮੱਧਲੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨਯੋਗ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰੇਖਾ ਦੇ ਹਰ ਮੱਧਲੇ ਬਿੰਦੂ ਵਿੱਚ ਸਮਾਈ ਹੋਈ ਗਵਾਹੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਆਇਤਾਂ ਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਮੇਰਾ ਉਹ ਵਾਅਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਨਿਭਾਉਣਾ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਬਾਅਦ ਤੇਰੀ ਸੰਤਾਨ ਨਾਲ: ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇਕ ਨਰ ਬੱਚੇ ਦਾ ਖਤਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਅਗਲੀ ਚਮੜੀ ਦੇ ਮਾਸ ਦਾ ਖਤਨਾ ਕਰੋ; ਅਤੇ ਇਹ ਮੇਰੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵਾਅਦੇ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਉਹ ਜੋ ਅੱਠ ਦਿਨ ਦਾ ਹੋਵੇ, ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹਰ ਇਕ ਨਰ ਬੱਚਾ, ਉਸ ਦਾ ਖਤਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਘਰ ਵਿੱਚ ਜੰਮਿਆ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਪਰਾਏ ਤੋਂ ਮੁੱਲ ਦੇ ਕੇ ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਜੋ ਤੇਰੀ ਸੰਤਾਨ ਵਿੱਚੋਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਤਪੱਤੀ 17:10-12.

ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦੇ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਧੰਨ ਹੈਂ ਤੂੰ, ਸਾਈਮਨ ਬਰਜੇਨਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਸ ਅਤੇ ਲਹੂ ਨੇ ਇਹ ਗੱਲ ਤੈਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਜੋ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਵੀ ਤੈਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੂੰ ਪਤਰਸ ਹੈਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਚੱਟਾਨ ਉੱਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕਲੀਸਿਆ ਬਣਾਵਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਅਧੋਲੋਕ ਦੇ ਫਾਟਕ ਇਸ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਬਲ ਨਾ ਹੋਣਗੇ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਸੁਰਗ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਕੁੰਜੀਆਂ ਦਿਆਂਗਾ; ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਤੂੰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਬੰਨ੍ਹੇਗਾ ਉਹ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਤੂੰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਖੋਲ੍ਹੇਗਾ ਉਹ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੱਤੀ 16:17-19.

ਅਤੇ ਉਹ ਦਰਿੰਦਾ ਜਿਹੜਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਹ ਆਪ ਹੀ ਅੱਠਵਾਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸੱਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ ਦਸ ਸਿੰਗ ਤੂੰ ਵੇਖੇ ਹਨ, ਉਹ ਦਸ ਰਾਜੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਰਾਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ; ਪਰ ਉਹ ਦਰਿੰਦੇ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਘੜੀ ਲਈ ਰਾਜਿਆਂ ਵਾਂਗ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਇੱਕੋ ਮਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਆਪਣੀ ਸਮਰੱਥਾ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦਰਿੰਦੇ ਨੂੰ ਦੇਣਗੇ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 17:11-13.

ਨਿਮਰੋਦ ਦੀਆਂ ਇੱਟਾਂ ਅਤੇ ਗਾਰੇ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਜਾਲੀ ਵਾਚਾ ਦੀ ਕਹਾਣੀ, ਅਤੇ ਮੀਨਾਰ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਉਸ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ਜਾਲੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ, ਨਿਮਰੋਦ ਦੀ ਕਥਾ ਦੇ ਓਮੇਗਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਪਸ਼ੂ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਜਾਲੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਹੈ। ਤਿੰਨ ਰੇਖਾਵਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਆਇਤਾਂ ਦੇ ਤਿੰਨ ਕੇਂਦਰੀ ਬਿੰਦੂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਭ ਜੀਵਨ ਦੀ ਵਾਚਾ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੀ ਵਾਚਾ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਵਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਉਹ ਸੱਚੇ ਅੱਠਵੇਂ ਹਨ ਜੋ ਸੱਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਕੇਵਲ ਉਸ ਦੀ ਜਾਲੀ ਨਕਲ ਹੈ। ਨਿਮਰੋਦ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਵਿਆਹ ਵੇਲੇ ਮਨ ਦੀ ਏਕਤਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਵਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਜਾਲੀ ਨਕਲ ਹੈ, ਜੋ ਮਸੀਹ ਦੇ ਮਨ ਨਾਲ ਇਕਜੁੱਟ ਹਨ। ਜਾਲੀ ਪਸ਼ੂ "ਸੀ, ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਉਸ ਮਸੀਹ ਦੀ ਜਾਲੀ ਨਕਲ ਹੈ ਜੋ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਵੀ ਹੈ। ਆਇਤ ਅੱਠ ਵਿੱਚ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਇਸ ਜਾਲੀਪਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਅਭਿਵਿਕਤੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਜਿਸ ਜਾਨਵਰ ਨੂੰ ਤੂੰ ਵੇਖਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਹ ਅਥਾਹ ਖੱਡ ਵਿੱਚੋਂ ਉੱਪਰ ਚੜ੍ਹੇਗਾ ਅਤੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਵੱਸਣ ਵਾਲੇ ਉਹ ਲੋਕ ਹੈਰਾਨ ਹੋਣਗੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਨੀਂਹ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਖੇ ਗਏ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸ ਜਾਨਵਰ ਨੂੰ ਵੇਖਣਗੇ ਜੋ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 17:8.

ਯਿਸੂ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਬੰਧ, ਜੋ ਸੱਤ ਵਿੱਚੋਂ ਉੱਠਣ ਵਾਲਾ ਅੱਠਵਾਂ ਹੈ, ਉਹ ਦਰਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ "ਸੀ, ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੋਂ ਵੀ ਹੈ।" ਉਹ "ਇੱਕ ਘੰਟਾ" ਜਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਅਜਗਰ ਅਤੇ ਦਰਿੰਦੇ ਦੇ ਵਿਆਹ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਪਤਰਸ ਅਤੇ ਅਬਰਾਮ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਇੱਕ ਲੱਖ, ਇੱਕ ਝੰਡੇ ਵਾਂਗ ਅਕਾਸ਼ ਵੱਲ ਚੜ੍ਹਦੇ ਹਨ, ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵੀ ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਯੋਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਉਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਸਮਝਾਉਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪੰਤੇਕੁਸਤ ਦੇ ਵੇਲੇ ਪਤਰਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੰਤੇਕੁਸਤੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਯੋਏਲ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਜੋਂ ਪਹਿਚਾਣਿਆ ਸੀ। ਬਾਰਾਂ-ਬਾਰਾਂ ਅਧਿਆਇਆਂ ਵਾਲੀਆਂ ਤਿੰਨ ਵਾਚਿਕ ਰੇਖਾਵਾਂ ਵਿੱਚ, ਹਰ ਰੇਖਾ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰਲੇ ਤਿੰਨ ਪਦ ਇਕੋ ਹੀ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਲ ਕੈਸਰਿਆ ਫਿਲਿੱਪੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਪਾਨਿਯੂਮ ਹੈ, ਅਤੇ ਓਹੀ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਕਿਨਾਰੇ ਉੱਤੇ ਸੰਸਾਰ ਹੁਣ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਪਾਨਿਯੂਮ ਵਿੱਚ, ਪਤਰਸ ਪੰਤੇਕੁਸਤ ਦੇ ਉਡੇਲਣ ਸਮੇਂ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੈ। ਬਾਰਾਂ ਅਧਿਆਇਆਂ ਦੀਆਂ ਇਹ ਤਿੰਨ ਰੇਖਾਵਾਂ ਪਾਨਿਯੂਮ ਅਤੇ ਪੰਤੇਕੁਸਤ 'ਤੇ ਇਕੱਠੀਆਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸੂਰ ਦੀ ਮੋਹਰ ਮਸੀਹ ਦੀ ਦੁਲਹਨ ਉੱਤੇ ਲੱਗਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦਰਿੰਦੇ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਦੁਲਹਨ ਉੱਤੇ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਯੋਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੱਸ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵਿੱਚ ਜਾਗ ਪੈਣ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਲਾਓਦੀਕੀਆ ਦੀ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਕਲੀਸੀਆ ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਵੱਲ ਜਾਗਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਖੋਈ ਹੋਈ ਹੈ।

ਯੋਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਚਾਰ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਹੈ।

ਪੇਬੁਏਲ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਯੋਏਲ ਕੋਲ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਬਚਨ ਆਇਆ।

ਹੇ ਬੁੱਢੇ ਮਨੁੱਖੇ, ਇਹ ਸੁਣੋ, ਅਤੇ ਹੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਸਨੀਕੇ, ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਣੋ।

ਕੀ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਉ-ਪੁਰਖਿਆਂ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ? ਇਸ ਦੀ ਗੱਲ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸਣ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹੋਰ ਇੱਕ ਪੀੜ੍ਹੀ ਨੂੰ। ਜੇ ਕੁਝ ਪਾਲਮਰਵਰਮ ਛੱਡ ਗਿਆ, ਉਹ ਟਿੱਡੀ ਨੇ ਖਾ ਲਿਆ; ਅਤੇ ਜੇ ਕੁਝ ਟਿੱਡੀ ਛੱਡ ਗਈ, ਉਹ ਕੈਕਰਵਰਮ ਨੇ ਖਾ ਲਿਆ;

ਅਤੇ ਜੇ ਕੁਝ ਕੈਕਰਵਰਮ ਛੱਡ ਗਿਆ, ਉਹ ਕੈਟਰਪਿਲਰ ਨੇ ਖਾ ਲਿਆ। ਯੇਏਲ 1:1-4.

“ਬੁੱਢੇ ਮਨੁੱਖ” ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਅਗੂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਉਡੇਲੇ ਜਾਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। “ਬੁੱਢੇ ਮਨੁੱਖਾਂ” ਨੂੰ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਨੇ “ਪੁਰਾਤਨ ਮਨੁੱਖਾਂ” ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਹੈ।

ਤਦ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਹੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਕੀ ਤੂੰ ਵੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਦੇ ਬੁਜ਼ੁਰਗ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਹਰ ਇਕ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੀਆਂ ਮੂਰਤੀ-ਚਿੱਤਰਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਕੋਠੜੀਆਂ ਵਿੱਚ? ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਪ੍ਰਭੂ ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦਾ; ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 8:12.

ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਲਿਖਤ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਨੰ ਦੀ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਉਹੀ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਸੱਤ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਆਇ ਅੱਠ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਲਗਾਤਾਰ ਵਧਦੀਆਂ ਘਿਨੌਣੀਆਂ ਕਰਤੂਤਾਂ ਵਿੱਚਲੇ “ਪੁਰਾਣੇ ਮਨੁੱਖ” ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਗਿਣਤੀ 25 ਹੈ। ਪੱਚੀ “ਪੁਰਾਣੇ ਮਨੁੱਖ,” ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਝੁੰਡ ਦੇ ਰਖਵਾਲੇ ਹੋਣੇ ਸਨ, ਉਹੀ ਮਨੁੱਖ ਹਨ ਜੋ ਸੂਰਜ ਅੱਗੇ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਹੀ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਆਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਉਸ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹ ਮੂੰਹ ਮੋੜ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਬਾਰਾਂ-ਬਾਰਾਂ ਯਾਜਕਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਪਾਲੀਆਂ ਅਤੇ ਮਹਾਂਯਾਜਕ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵੇਲੇ, ਉਹ ਸੂਰਜ ਅੱਗੇ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਛਾਪ ਕਬੂਲ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਜਗਰ, ਜਾਨਵਰ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਨਬੀ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦਾ ਵਚਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ 25 ਕੇਰਹ, ਦਾਥਾਨ ਅਤੇ ਅਬੀਰਾਮ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਵਿੱਚਲੇ 250 ਦੁਆਰਾ ਪੂਰਵਰੂਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜੋ ਉਸ ਤਿਹਰੇ ਏਕਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਧੂਪ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲੇ ਉਹ 250 ਮਨੁੱਖ ਜੁੜ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਧਰਮ-ਤਿਆਗ ਦੇ ਉਹ ਤਿੰਨ ਮੁੱਖ ਨੇਤਾ ਤਦ ਮਰ ਗਏ ਜਦੋਂ ਧਰਤੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਗਲ ਲਿਆ।

ਅਤੇ ਮੁਸਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਇਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣ ਲਵੋਗੇ ਕਿ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਆਪਣੇ ਮਨੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ। ਜੇ ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਸਭ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਾਂਗ ਸਧਾਰਣ ਮੌਤ ਮਰ ਜਾਣ, ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਉਹੀ ਦੌਰਾ ਆਵੇ ਜੋ ਸਭ ਮਨੁੱਖਾਂ ਉੱਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ। ਪਰ ਜੇ ਯਹੋਵਾਹ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਘਟਨਾ ਕਰੇ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਖੋਲ੍ਹੇ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਜੇ ਕੁਝ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸਭ ਨਿਗਲ ਲਵੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਜੀਉਂਦੇ ਹੀ ਖੰਡ ਵਿੱਚ ਉਤਰ ਜਾਣ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਲਵੋਗੇ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਹਿ ਚੁੱਕੀਆਂ, ਤਾਂ ਉਹ ਧਰਤੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਸੀ ਫੱਟ ਗਈ; ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰਾਂ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਕੇਰਹ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਸਭ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਗਲ ਲਿਆ। ਉਹ, ਅਤੇ ਜੇ ਕੁਝ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਜੀਉਂਦੇ ਹੀ ਖੰਡ ਵਿੱਚ ਉਤਰ ਗਏ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਮੁੜ ਬੰਦ ਹੋ ਗਈ; ਅਤੇ ਉਹ ਸਭਾ ਦੇ ਵਿਚੋਂ ਨਾਸ ਹੋ ਗਏ।

ਅਤੇ ਸਾਰਾ ਇਸਰਾਏਲ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਸੁਣ ਕੇ ਭੱਜ ਗਿਆ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ, ਕਿਤੇ ਧਰਤੀ ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਨਿਗਲ ਨਾ ਲਏ। ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਵਲੋਂ ਅੱਗ ਨਿਕਲੀ ਅਤੇ ਧੂਪ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲੇ ਉਹ ਦੋ ਸੌ ਪੰਜਾਹ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਭਸਮ ਕਰ ਗਈ। ਗਿਣਤੀ 16:28-35.

1888 ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਕੇਰਹ, ਦਾਥਾਨ, ਅਬੀਰਾਮ ਅਤੇ ਧੂਪ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲੇ 250 ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ 250 ਮਨੁੱਖ ਇੱਕ ਤਿਗੁਣੀ ਸੰਘ ਨਾਲ ਗਠਜੋੜ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਸਨ, ਜੋ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਉੱਤੇ ਆ ਕੇ ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ, ਅਰਥਾਤ ਧਰਤੀ ਦਾ ਜਾਨਵਰ, ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਗਰ ਵਾਂਗ ਬੋਲਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਬੇਅੰਤ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਉਡੇਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਠੀਕ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਧੂਪ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲੇ 250 ਮਨੁੱਖ ਅਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਉਤਰੀ ਅੱਗ ਨਾਲ ਨਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਹ 250 ਮਨੁੱਖ ਇੱਕ ਝੂਠੇ ਧਾਰਮਿਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੇ ਉਡੇਲੇ ਜਾਣ ਦੌਰਾਨ ਨਾਸ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕੇਰਹ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਉੱਤੇ ਧਰਤੀ ਦਾ ਖੁੱਲ੍ਹ ਜਾਣਾ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਗਿਆਰਾਂ ਦਾ

ਭੁਚਾਲ ਹੈ, ਜੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਅਜਗਰ ਵਾਂਗ ਬੋਲਣ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ 250 ਉੱਤੇ ਅਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਅੱਗ ਉਤਰੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਰਮਲ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਇਲਿਆਹ ਦੀ ਅੱਗ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਝੁਠੇ ਨਬੀ ਮਾਰੇ ਗਏ ਸਨ। ਕਰਮਲ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਇਲਿਆਹ ਦੀ ਅੱਗ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਗਤ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ 250 ਮਨੁੱਖਾਂ ਉੱਤੇ ਆਈ ਅੱਗ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੀ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਾਲੀ ਅੱਗ ਹੈ।

ਗਿਣਤੀ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਕੋਰਹ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਅੰਸ਼ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਯਹੋਸੂ ਅਤੇ ਕਾਲੇਬ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸਤੁਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਾਅਦੇ ਕੀਤੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਗਾਵਤ ਨਾਲ ਅਨੁਰੂਪ ਹੈ। ਉਹ ਬਗਾਵਤ ਬਾਈਬਲ ਦੇ "ਭੜਕਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਦਿਨ" ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਕੋਰਹ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਵਾਲਾ ਅੰਸ਼ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, "ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਲਵੋਗੇ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਭੜਕਾਇਆ ਹੈ।"

ਸਿਆਣੇ ਹੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਸਿਆਣਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਰਹ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ, ਵਾਅਦੇ ਕੀਤੇ ਦੇਸ਼ ਸੰਬੰਧੀ ਯਹੋਸੂਆ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਗਾਵਤ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਉਹ ਬਗਾਵਤ ਕਾਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਾਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਕੋਰਹ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਹਨ। ਕੋਰਹ ਅਤੇ ਉਹ 250 ਮਨੁੱਖ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਯੂਪ ਚੜ੍ਹਾਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 8 ਵਿੱਚ ਸੂਰਜ ਅੱਗੇ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ 25 ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਰੂਪ ਧਾਰਿਆ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਅੱਠ ਵਿੱਚ ਉਹ ਪ੍ਰਚੀਨ ਮਨੁੱਖ ਚਾਰ ਵਧਦੀਆਂ ਘਿਨੌਣੀਆਂ ਕਰਤੂਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਚੌਥੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ।

ਪਹਿਲੀ ਘਿਨੌਣੀ ਚੀਜ਼ ਈਰਖਾ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਹੈ, ਦੂਜੀ ਗੁਪਤ ਕੋਠੜੀਆਂ ਹਨ, ਤੀਜੀ ਤੰਮੂਜ਼ ਲਈ ਰੋਣਾ-ਧੋਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹ 25 ਪੁਰਸ਼ ਸੂਰਜ ਅੱਗੇ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਨੌਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਅੱਠਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਘਿਨੌਣੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਰਕੇ ਆਹਾਂ ਭਰਦੇ ਅਤੇ ਰੋਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਆਹਾਂ ਭਰਦੇ ਅਤੇ ਰੋਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਪੂਰਬ ਤੋਂ ਚੜ੍ਹਦੇ ਹੋਏ ਦੂਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਹਰਬੰਦ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਦੂਤ ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਪੂਰਬ ਤੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਮੁਹਰ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼, ਪੂਰਬੀ ਪਵਨ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ, ਜੋ ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਉੱਤੇ ਮੁਹਰ ਲੱਗ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੂਤ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਠੀਕ ਉਸੇ ਥਾਂ ਜਿੱਥੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਬਾਹਰੀ ਰੇਖਾ ਇਹ ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ "ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਧਰਮਤਿਆਗ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਨਾਸ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।" ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕੋਰਹ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਨਿਆਂ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੁਸ਼ਟ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਤੋਂ ਹਟਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਤੋਂ ਭੱਜਣ ਵਾਲੇ ਧਰਮੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ।

ਅੱਗੇ, ਆਤਮਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉੱਪਰ ਉਠਾਇਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਭਵਨ ਦੇ ਪੂਰਬੀ ਫਾਟਕ ਕੋਲ ਲੈ ਆਇਆ, ਜੋ ਪੂਰਬ ਵੱਲ ਮੂੰਹ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਵੇਖੋ, ਫਾਟਕ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਉੱਤੇ ਪੱਚੀ ਮਨੁੱਖ ਸਨ; ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਅਜ਼ਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਯਆਜ਼ਨਯਾਹ ਅਤੇ ਬਨਾਯਾਹ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਪਲਟਯਾਹ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ, ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹਾਕਮ ਸਨ।

ਤਦ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਹੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਇਹ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਹਨ ਜੋ ਬੁਰਾਈ ਦੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਦੁਸ਼ਟ ਸਲਾਹ ਦਿੰਦੇ ਹਨ; ਜੇ ਆਖਦੇ ਹਨ, ਸਮਾਂ ਨੇੜੇ ਨਹੀਂ; ਆਓ ਅਸੀਂ ਘਰ ਬਣਾਈਏ; ਇਹ ਸ਼ਹਿਰ ਹੀ ਕੜਾਹ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਮਾਸ ਹਾਂ।

ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰ, ਹੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰ। ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਆਤਮਾ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਆ ਉਤਰਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਬੋਲ; ਪ੍ਰਭੂ ਯਹੋਵਾਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਖਦਾ ਹੈ;

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਖਿਆ ਹੈ, ਹੇ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਘਰਾਣੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਉੱਠਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇਕ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਮਾਰੇ ਹੋਏਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਗਲੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰੇ ਹੋਏਆਂ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਭੂ ਯਹੋਵਾਹ ਇਉਂ ਆਖਦਾ ਹੈ: ਤੁਹਾਡੇ ਉਹ ਮਾਰੇ ਹੋਏ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਉਹੀ ਮਾਸ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਸ਼ਹਿਰ ਕੜਾਹੀ ਹੈ; ਪਰ ਮੈਂ

ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਲਿਆਵਾਂਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਤਲਵਾਰ ਤੋਂ ਡਰੇ ਹੋ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਤਲਵਾਰ ਲਿਆਵਾਂਗਾ, ਪ੍ਰਭੂ ਯਹੋਵਾਹ ਆਖਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਰਾਏ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸੌਂਪ ਦਿਆਂਗਾ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਨਿਆਂ ਕਰਾਂਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਤਲਵਾਰ ਨਾਲ ਡਿੱਗੋਗੇ; ਮੈਂ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਸਰਹੱਦ ਉੱਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਨਿਆਂ ਕਰਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣ ਲਵੋਗੇ ਕਿ ਮੈਂ ਯਹੋਵਾਹ ਹਾਂ। ਇਹ ਸ਼ਹਿਰ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕੜਾਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਨਾ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮਾਸ ਹੋਵੋਗੇ; ਪਰ ਮੈਂ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਸਰਹੱਦ ਉੱਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਨਿਆਂ ਕਰਾਂਗਾ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣ ਲਵੋਗੇ ਕਿ ਮੈਂ ਯਹੋਵਾਹ ਹਾਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਵਿਧਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਤੁਰੇ, ਨਾ ਹੀ ਮੇਰੇ ਨਿਆਂ ਪੂਰੇ ਕੀਤੇ, ਪਰ ਆਪਣੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੀਆਂ ਕੌਮਾਂ ਦੇ ਰਿਵਾਜਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਐਸਾ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਬਨਾਯਾਹ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਪਲਟਯਾਹ ਮਰ ਗਿਆ। ਤਦ ਮੈਂ ਮੂੰਹ ਕੇ ਬਲ ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਪੁਕਾਰ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਹਾਏ, ਪ੍ਰਭੂ ਯਹੋਵਾਹ! ਕੀ ਤੂੰ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਬਾਕੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਪੂਰਾ ਹੀ ਅੰਤ ਕਰੇਗਾ? ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 11:1-13.

ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਸ਼ੁੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਗੋਹੂੰ ਨੂੰ ਕੁੜੇਲ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਜੋ 25 ਨਾਲ, ਜਾਂ ਕੋਰਹ ਦੇ 250 ਨਾਲ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਮਰਨ ਲਈ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੀ "ਸੀਮਾ" ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਲਿਆਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। 25 ਉਹ ਗਿਣਤੀ ਹੈ ਜਿੰਨੇ ਯਾਜਕ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਲਈ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਹ 250 ਦੀ ਦਸਗੁਣੀ ਗਿਣਤੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸੰਸਾਰ-ਵਿਆਪੀ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਦਸ ਸੰਸਾਰ-ਵਿਆਪੀ ਹੋਣ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਯੇਥਾ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਉਸ ਕਲੀਸੀਆ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਗੋਹੂੰ ਅਤੇ ਕੁੜੇਲ ਤੋਂ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੈਯੀ ਕਲੀਸੀਆ ਉਸ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕੇਵਲ ਗੋਹੂੰ ਹੀ ਹੈ।

"ਕੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕੋਈ ਜੀਵੰਤ ਕਲੀਸੀਆ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਉਸ ਦੀ ਇੱਕ ਕਲੀਸੀਆ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਚੁੱਕੀ ਕਲੀਸੀਆ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਸੰਘਰਸ਼ਰਤ ਕਲੀਸੀਆ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਖੇਦ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਵਿੱਚ ਖਾਮੀ ਵਾਲੇ ਮੈਂਬਰ ਹਨ, ਕਿ ਕਣਕ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੁੰਗੀ ਵੀ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ: 'ਸਵਰਗ ਦਾ ਰਾਜ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਵਰਗਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਚੰਗਾ ਬੀਜ ਬੀਜਿਆ; ਪਰ ਜਦੋਂ ਲੋਕ ਸੌਂ ਰਹੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਆਇਆ ਅਤੇ ਕਣਕ ਵਿੱਚ ਕੁੰਗੀ ਬੀਜ ਕੇ ਚਲਾ ਗਿਆ.... ਤਦ ਘਰ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਦਾਸ ਉਸ ਕੋਲ ਆਏ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਸੁਆਮੀ ਜੀ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਚੰਗਾ ਬੀਜ ਨਹੀਂ ਬੀਜਿਆ ਸੀ? ਫਿਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁੰਗੀ ਕਿੱਥੋਂ ਆ ਗਈ? ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ। ਦਾਸਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਤਾਂ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜਾ ਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰ ਲਈਏ? ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਨਹੀਂ; ਐਸਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੁੰਗੀ ਇਕੱਠੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਸ ਨਾਲ ਕਣਕ ਵੀ ਉਖਾੜ ਬੈਠੋ। ਦੇਹਾਂ ਨੂੰ ਵਾਢੀ ਤੱਕ ਇਕੱਠੇ ਵੱਧਣ ਦਿਓ; ਅਤੇ ਵਾਢੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੈਂ ਵੱਢਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਾਂਗਾ, ਪਹਿਲਾਂ ਕੁੰਗੀ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਾੜਣ ਲਈ ਪੁੱਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬੰਨ੍ਹੋ; ਪਰ ਕਣਕ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਕੋਠੇ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠਾ ਕਰੋ।"

"ਗੋਹੂੰ ਅਤੇ ਜੰਗਲੀ ਘਾਹ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਉਹ ਕਾਰਣ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜੰਗਲੀ ਘਾਹ ਨੂੰ ਉਖਾੜਿਆ ਕਿਉਂ ਨਾ ਜਾਣਾ ਸੀ; ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਸੀ ਕਿ ਕਿਤੇ ਜੰਗਲੀ ਘਾਹ ਦੇ ਨਾਲ ਗੋਹੂੰ ਵੀ ਜੜ੍ਹਾਂ ਸਮੇਤ ਨਾ ਉਖਾੜਿਆ ਜਾਵੇ। ਮਨੁੱਖੀ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਨਿਰਣਾ ਭਾਰੀ ਗਲਤੀਆਂ ਕਰ ਬੈਠਣਗੇ। ਪਰ ਕੋਈ ਭੁੱਲ ਹੋਣ ਦੇਣ ਦੀ ਥਾਂ, ਅਤੇ ਗੋਹੂੰ ਦੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਪੱਤੀ ਵੀ ਜੜ੍ਹਾਂ ਸਮੇਤ ਉਖਾੜੀ ਜਾਣ ਦੀ ਥਾਂ, ਮਾਲਕ ਆਖਦਾ ਹੈ, 'ਦੇਵਾਂ ਨੂੰ ਕੱਟੀ ਤੱਕ ਇਕੱਠੇ ਵੱਧਣ ਦਿਓ; ਫਿਰ ਦੂਤ ਜੰਗਲੀ ਘਾਹ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਗੇ, ਜੋ ਨਾਸ ਲਈ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਭਾਵੇਂ ਸਾਡੀਆਂ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਉੱਨਤ ਸੱਚਾਈ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਗੋਹੂੰ ਵਿੱਚ ਜੰਗਲੀ ਘਾਹ ਵਾਂਗ ਕੁਝ ਅਜੇਹੇ ਲੋਕ ਹਨ ਜੋ ਦੋਸ਼ਪੂਰਨ ਅਤੇ ਭਟਕਣ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਤਥਾਪਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਰਘ-ਸਹਿਨਸ਼ੀਲ ਅਤੇ ਧੀਰਜਵਾਨ ਹੈ। ਉਹ ਭਟਕਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਅਤੇ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜੋ ਉਸ ਪਾਠ ਨੂੰ ਸਿੱਖਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਉਹ ਗੋਹੂੰ ਵਿੱਚੋਂ ਜੰਗਲੀ ਘਾਹ ਨੂੰ ਉਖਾੜਦਾ ਨਹੀਂ। ਜੰਗਲੀ ਘਾਹ ਅਤੇ ਗੋਹੂੰ ਨੂੰ ਕੱਟੀ ਤੱਕ ਇਕੱਠੇ ਵੱਧਣਾ ਹੈ; ਜਦੋਂ ਗੋਹੂੰ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਵਾਧ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪੱਕਣ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਸੁਭਾਵ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਉਹ ਜੰਗਲੀ ਘਾਹ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰਾ ਪਛਾਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।"

"ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਅਪੂਰਨ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸ ਦੀ ਅਪੂਰਨਤਾ ਦੇ ਕਾਰਣ ਆਪਣੀ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਨਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਅਜੇਹੇ ਲੋਕ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਰਹਿਣਗੇ ਜੋ ਗਿਆਨ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਕੇਵਲ ਜੇਸ਼ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਜੋ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਗੰਦਮ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰੋਂ ਜੰਗਲੀ ਘਾਹ ਨੂੰ ਜੜ੍ਹਾਂ ਸਮੇਤ

ਉਖਾੜ ਸੁੱਟਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਮਸੀਹ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਵਰਤਣਾ ਹੈ ਜੇ ਭੁੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਜੇ ਕਲੀਸਿਆ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅਪਰਿਵਰਤਿਤ ਹਨ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੋਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਖਾਮੀ ਵਾਲੇ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਕੱਟ ਕੇ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਝਟਕਿਆਂ-ਭਰੀ, ਜੋਸ਼ੀਲੀ, ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਵਾਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਹੰਦਮ ਵਿਚਕਾਰ ਜੰਗਲੀ ਘਾਹ ਜ਼ਰੂਰ ਦਿਸੇਗਾ; ਪਰ ਜਦ ਤੱਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਰੀਤ ਅਨੁਸਾਰ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਤਦ ਤੱਕ ਉਸ ਜੰਗਲੀ ਘਾਹ ਨੂੰ ਨਿਰਾਈ ਕਰਕੇ ਕੱਢਣ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਣ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਦ ਪ੍ਰਭੂ ਕਲੀਸਿਆ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਹਨ, ਓਸੇ ਸਮੇਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੇ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਜਦ ਮਸੀਹ ਚੰਗਾ ਬੀਜ ਬੀਜ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਸ਼ੈਤਾਨ ਜੰਗਲੀ ਘਾਹ ਬੀਜ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਉੱਤੇ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਿਰੰਤਰ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕਲੀਸਿਆ ਦੀ ਸੁੱਧਤਾ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ।” Testimonies to Ministers, 45, 46.

ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਨੂੰ ਨਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਯਰੂਸ਼ਲੇਮ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਵਾਢੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਹਟਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜੇ ਉਹੀ ਸਮਾਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਣਕ ਪੱਕ ਚੁੱਕੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਕਣਕ ਨੂੰ ਦੇ ਪੈਂਤੀਕੁਸਤ ਦੀਆਂ ਹਿਲਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਰੋਟੀਆਂ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਫਸਲ ਦੀ ਹਿਲਾਈ ਹੋਈ ਭੇਟ ਵਜੋਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਣਕ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਫਸਲ ਦੀ ਵਾਢੀ ਬਾਇਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ। ਕਣਕ ਅਤੇ ਜੰਗਲੀ ਬੂਟਿਆਂ ਦੀ ਵੱਖਰਾਈ ਇਸੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ-ਕਥਾਵਾਂ ਇਸ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੰਕੇਤ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਵਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ।

“ਫਿਰ, ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਇਹ ਵੀ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਨਿਆਂ ਦੇ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਪਰਖ-ਅਵਧੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ। ਜਦੋਂ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਦ ਤੁਰੰਤ ਹੀ ਚੰਗਿਆਂ ਅਤੇ ਬੁਰਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਛੋੜਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਰ ਇਕ ਵਰਗ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਸਦਾ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।” Christ’s Object Lessons, 123.

ਗੋਹੁ ਦੀ ਭੇਟ ਉਹ ਇਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਹਨ, ਅਤੇ ਤੀਜਾ ਦੂਤ ਗੋਹੁ ਨੂੰ ਕੁੜੀ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਦਾ ਹੈ।

“ਫਿਰ ਮੈਂ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ। ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਦੂਤ ਨੇ ਕਿਹਾ, ‘ਭਿਆਨਕ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਬਚਨ, ਭਿਆਨਕ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਕਾਰਜ। ਉਹ ਉਹੀ ਦੂਤ ਹੈ ਜੋ ਗੋਹੁ ਨੂੰ ਕੁਕੁਰਮੁੱਟਿਆਂ ਤੋਂ ਚੁਣ ਕੇ ਵੱਖ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਗੋਹੁ ਨੂੰ ਸਵਰਗੀ ਭੰਡਾਰ ਲਈ ਮੋਹਰਬੰਦ ਜਾਂ ਬੰਨ੍ਹੇਗਾ।’ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਸਾਰੇ ਮਨ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਧਿਆਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਲੈ ਲੈਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਲੋੜ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਕਿ ਜੇ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦਇਆ ਦਾ ਆਖਰੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਰਹਿਣ ਜੇ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਨਵੀਂ ਭੁੱਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਜਾਂ ਅੰਦਰ ਲੈ ਰਹੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਨਾ ਨੌਜਵਾਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਬੁਜ਼ੁਰਗ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸਭਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ, ਜੇ ਭੁੱਲ ਅਤੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਦੂਤ ਨੇ ਕਿਹਾ, ‘ਮਨ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਉੱਤੇ ਟਿਕਣਾ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ।’” Manuscript Releases, volume 5, 425.

ਤੀਜਾ ਦੂਤ ਗੋਹੁ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗੋਹੁ ਨੂੰ ਕੁੜੀ-ਕਬਾੜ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਖ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਤੀਜਾ ਦੂਤ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ 25 ਪੁਰਸ਼—ਜੋ ਲਾਓਦੀਕਿਆਈ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਕਲੀਸਿਆ ਦੀ ਆਗੂਈ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਾ ਕਰਦੇ ਹਨ—ਯਰੂਸ਼ਲੇਮ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਲਿਆਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਿਆਇਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਜੰਗਲੂ ਕਲੀਸਿਆ ਜੇਤੂ ਕਲੀਸਿਆ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

“ਕੰਮ ਜਲਦੀ ਹੀ ਸੰਪੂਰਣ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਸੰਘਰਸ਼ਰਤ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਉਹ ਮੈਂਬਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੈਵੰਤ ਕਲੀਸਿਆ ਬਣ ਜਾਣਗੇ। ਆਪਣੇ ਬੀਤੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ ਤੱਕ ਹੋਈ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਹਰ ਇਕ ਪੜਾਅ ਨੂੰ ਤੈਅ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਕਹਿ ਸਕਦੀ ਹਾਂ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸਤਿਕਾਰ ਹੋਵੇ! ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਵੇਖਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਕੀ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਅਚਰਜ ਨਾਲ ਭਰ ਜਾਂਦੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਨੇਤਾ ਵਜੋਂ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਭਰੋਸਾ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਵਿੱਖ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਦਾ ਡਰ ਨਹੀਂ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਰਾਹ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਈਏ ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਚਲਾਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਬੀਤੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ।” General Conference Bulletin, January 29, 1893.

ਗਾਹੂੰ ਵਿੱਚੋਂ ਜੰਗਲੀ ਘਾਹ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦਾ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਸ਼ਾ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਦੁਆਰਾ ਮੰਦਰ ਦੀ ਸੁੱਧੀਕਰਨ ਇਸ ਕੰਮ ਦਾ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਹੈ; ਇਸ ਦਾ ਚਰਮ ਬਿੰਦੂ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵੇਲੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿਆਂ ਹੋਣਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਰਨ ਲਈ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੀ ਸਰਹੱਦ ਤੱਕ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ।

“ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਰਵਜਨਿਕ ਸੇਵਕਾਈ ਆਰੰਭ ਕੀਤੀ, ਤਦ ਉਸ ਨੇ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਅਪਵਿੱਤ੍ਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਧਰਮੀ ਅਪਮਾਨਨਾ ਤੋਂ ਸੁੱਧ ਕੀਤਾ। ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦੇ ਆਖਰੀ ਕਰਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮੰਦਰ ਦੀ ਦੂਜੀ ਸੁੱਧੀ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਆਖਰੀ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਲਈ ਦੋ ਵੱਖਰੇ ਸੱਦੇ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਇਹ ਹੈ, ‘ਬਾਬਲ ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਉਹ ਮਹਾਨ ਨਗਰੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਵਿਭਚਾਰ ਦੇ ਕ੍ਰੋਧ ਦੀ ਮਦਿਰਾ ਸਭ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਪਿਲਾਈ ਹੈ’ (ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 14:8)। ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਉੱਚੀ ਪੁਕਾਰ ਵਿੱਚ ਅਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਇੱਕ ਅਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਆਖਦੀ ਹੈ, ‘ਹੇ ਮੇਰੇ ਲੋਕੋ, ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆ ਜਾਓ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਂਝੀ ਨਾ ਹੋਵੋ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਬਲਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਾ ਪਾਓ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪਾਪ ਅਕਾਸ਼ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ’ (ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 18:4, 5)।” Selected Messages, ਪੁਸਤਕ 2, 118.

ਗੋਹੂੰ ਅਤੇ ਜੰਗਲੀ ਘਾਹ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਕਟ ਤੱਕ ਮੌਜੂਦ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਜੰਗਲੀ ਘਾਹ ਮਨੁੱਖੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਰਾਹੀਂ ਹਟਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ—ਜੋ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਨਾਲ ਹੀ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੇ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਵੀ, ਜੋ ਉਸ ਵੇਲੇ ਫੁੱਲ ਕੇ ਇੱਕ ਉੱਚੀ ਪੁਕਾਰ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਗੋਹੂੰ ਹੈ, ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਜੰਗਲੀ ਘਾਹ ਵੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਗਵਾਹੀ ਦਾ ਇੱਕ ਅੰਗ ਹੈ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਤਾ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੀਜਾ ਦੂਤ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਸੁੱਧ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਸੁੱਧ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੰਦਰ ਦੀ ਦੂਜੀ ਸੁੱਧਤਾ ਐਤਵਾਰ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ।

ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਉਹ ਬਾਹਰੀ ਤੱਤ ਜੋ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਕਲੀਸਿਆ ਵਿਜੇਤਾ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਅੰਗ ਹਨ; ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜੰਗਲੀ ਘਾਹ, ਗੋਹੂੰ, ਅਤੇ ਦੋਹਾਂ ਵਰਗਾਂ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਣ ਦੀ ਕ੍ਰਿਆ ਵੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਸੰਦੇਸ਼ ਤਿੰਨ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਦੋਹਾਂ ਵਰਗਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਬੰਨ੍ਹਦੇ ਹਨ; ਪਰ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ “ਅੰਤਿਮ ਸੰਦੇਸ਼” “ਫਸਲ ਨੂੰ ਪਕਾਉਂਦੇ ਹਨ।” ਉਹ ਅੰਤਿਮ ਸੰਦੇਸ਼ ਜੋ ਫਸਲ ਨੂੰ ਪਕਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹੀ ਉਹ ਅੰਗ ਹੈ ਜੋ 250 ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ “ਵਿਨਾਸ਼ ਦੀਆਂ ਅੱਗਾਂ ਲਈ ਪੁੱਲਿਆਂ ਵਾਂਗ” ਬੰਨ੍ਹਦੀ ਹੈ।

“ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਅੱਗੇ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਡੂੰਘੀ ਅਤੇ ਰੋਮਾਂਚਕ ਮਹੱਤਤਾ ਵਾਲੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਖੋਲ੍ਹੇ ਗਏ। ਉਸ ਨੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਅਵਸਥਾ, ਖ਼ਤਰਿਆਂ, ਸੰਘਰਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਛੁਟਕਾਰੇ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ। ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਸਮਾਪਤੀਕਾਲੀਨ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਧਰਤੀ ਦੀ ਫ਼ਸਲ ਨੂੰ ਪੱਕਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ—ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਵਰਗੀ ਭੰਡਾਰ ਲਈ ਪੁੱਲਿਆਂ ਵਾਂਗ, ਜਾਂ ਨਾਸ ਦੀਆਂ ਅੱਗਾਂ ਲਈ ਗੱਠੜੀਆਂ ਵਾਂਗ। ਉਸ ਉੱਤੇ ਬਹੁਤ ਵਿਸ਼ਾਲ ਮਹੱਤਤਾ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਅਖੀਰਲੀ ਕਲੀਸਿਆ ਲਈ, ਤਾਂ ਜੋ ਜੋ ਲੋਕ ਭੁੱਲ ਤੋਂ ਸੱਚਾਈ ਵੱਲ ਮੁੜਣਗੇ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਅੱਗੇ ਪੈਣ ਵਾਲੇ ਖ਼ਤਰਿਆਂ ਅਤੇ ਸੰਘਰਸ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ। ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।” The Great Controversy, 341.

ਮੰਦਰ ਦੀ ਉਸ ਦੀ ਸੁੱਧੀਕਰਨ ਦੀ ਕਿਰਿਆ ਉਸ ਮਿੱਟੀ-ਝਾੜੂ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਕੰਮ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੇਵਕਾਈ ਕਾਰਜ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਵਜੋਂ ਪਰਚਾਇਆ ਸੀ। ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਮਿਲਰ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਕੂੜਾ-ਕਰਕਟ ਬਾਹਰ ਝਾੜਦਾ ਹੈ।

“ਪ੍ਰਭੂ ਧਰਮੀ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰਲਾ ਅੰਤਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਹੀ ਵਾਲਾ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦਾ ‘ਛਾਜ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਖਲਿਹਾਣ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਫ਼ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਗੋਹੂੰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਭੰਡਾਰ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠਾ ਕਰੇਗਾ; ਪਰ ਭੂਮੀ ਨੂੰ ਉਹ ਅਣਬੁਝਣ ਵਾਲੀ ਅੱਗ ਨਾਲ ਸਾੜ ਦੇਵੇਗਾ।” Review and Herald, November 8, 1892.

ਭੈਣ ਵਾਈਟ ਨੇ ਯਸਾਯਾਹ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਕਿ 1849 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਵਧਾਇਆ ਤਾਂ ਜੋ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਜਾ ਦੇ ਬਚੇਖੁਚੇ ਅਵਸ਼ੇਸ਼ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰੇ; ਅਤੇ ਯਸਾਯਾਹ ਅਤੇ ਭੈਣ ਵਾਈਟ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਵਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਇਕੱਠ ਨੂੰ ਦਰਸਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਕੱਠ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਤਿਤਰ-ਬਿਤਰ ਹੋਣਾ ਅਤੇ ਇਕੱਠ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜੋ ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਇਕ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਇਕੱਠ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਵਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਦੇ ਇਹਨਾਂ ਹਰ ਇਕ ਤੱਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਬਾਈਬਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ। ਉਹ ਬਾਹਰੀ ਇਤਿਹਾਸ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਪਾਪ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਸਾਧਨ ਵਜੋਂ ਵਰਤਦਾ ਹੈ, ਦਾਨੀਏਲ 11:11 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਇਕੱਠ ਯਸਾਯਾਹ 11:11 ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਅੰਤ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 11:11 ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵੇਲੇ ਗੌਰੁੰ ਅਤੇ ਜੰਗਲੀ ਘਾਹ ਦੀ ਵੱਖਰਾਈ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 11:11 ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੈ:

ਇਹ ਸ਼ਹਿਰ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਹੰਡੀਆ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮਾਸ ਹੋਵੋਗੇ; ਪਰ ਮੈਂ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਸਰਹੱਦ ਉੱਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਨਿਆਉਂ ਕਰਾਂਗਾ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 11:11.

ਯੋਏਲ ਵਿੱਚ, "ਨਵੀਂ ਦਾਖਰਸ" ਉਹਨਾਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਬੁਜ਼ੁਰਗਾਂ ਤੋਂ ਕੱਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਦੇ ਰੱਖਿਅਕ ਹੋਣੇ ਸਨ। ਮਿਡਨਾਈਟ ਕ੍ਰਾਈ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਯੋਏਲ ਦੀ ਉਹੀ ਨਵੀਂ ਦਾਖਰਸ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਅੱਗ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਹੇਠਾਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਪੈਂਤਕੁਸਤ ਦੀ ਅੱਗ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਅੱਗ ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਨਵੀਂ ਦਾਖਰਸ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਉਹੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਵੀ ਹੈ ਜੋ ਧੂਪ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲੇ 250 ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਨਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਲਾਉਦੀਕੀਆਈ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਕਲੀਸੀਆ ਦਾ ਅੰਤ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਉੱਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਓਸੇ ਵੇਲੇ ਅੱਗ ਬਿਨਾ ਮਾਪ ਦੇ ਉਡੇਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਧੂਪ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲੇ 250 ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਨਾਸ ਕਰਦੀ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ-ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਵੀ ਨਾਸ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਜੇ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਕਲੀਸੀਆ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਰਹੇਗੀ, ਤਾਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਉਸ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਣਗੇ। ਜੇ ਉਹ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਬਦਲ ਕੇ ਪਹਿਲੇ-ਦਿਨ ਦੀ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਕਲੀਸੀਆ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਸਮਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਰ ਲਏਗੀ। ਧਰਮੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਅਧਰਮੀ, ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਕਲੀਸੀਆ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਅੱਗੋਂ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ। ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੰਬੰਧੀ ਗਵਾਹੀ ਇਹ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਨੇ 9/11 ਉੱਤੇ ਪੁਰਾਤਨ ਰਾਹਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਪੁਰਾਤਨ ਰਾਹ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਉੱਤੇ ਬੰਦ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। 25 ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੇ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ "ਅਜ਼ੂਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਯਆਜ਼ਨਿਆਹ, ਅਤੇ ਬਨਾਯਾਹ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਪਲਟਿਆਹ, ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਰਦਾਰ" ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲੱਛਣਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ ਕੇਵਲ ਬਾਹਰੀ ਦਾਅਵਾ ਹੀ ਹੈ। ਯਆਜ਼ਨਿਆਹ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸੁਣਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਅਜ਼ੂਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਮਦਦ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨਾ। ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ 25 ਮਨੁੱਖ "ਅਜ਼ੂਰ" ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਖਵਾਲੇ ਹੋਣੇ ਸਨ। ਉਸ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ "ਸੁਣਨ" ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਉਸ ਵਰਗ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜੋ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦੇ, ਅਤੇ ਸੁਣਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣਦੇ। ਪਲਟਿਆਹ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੁਆਰਾ ਛੁਡਾਇਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ "ਬਨਾਯਾਹ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਨੇ ਆਪਣਾ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸਮਾਪਤ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਪਲਟਿਆਹ ਮਰ ਗਿਆ।

ਇਹ ਸ਼ਹਿਰ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਦੇਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮਾਸ ਹੋਵੋਗੇ; ਪਰ ਮੈਂ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਸਰਹੱਦ ਉੱਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਨਿਆਂ ਕਰਾਂਗਾ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣੋਗੇ ਕਿ ਮੈਂ ਹੀ ਯਹੋਵਾਹ ਹਾਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀਆਂ ਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਤੁਰੇ, ਨਾ ਹੀ ਮੇਰੇ ਨਿਆਂ-ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ, ਪਰ ਆਪਣੇ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਦੀਆਂ ਕੌਮਾਂ ਦੇ ਰੀਤ-ਰਿਵਾਜਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਦ ਬਨਾਯਾਹ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਪਲਟਿਆਹ ਮਰ ਗਿਆ। ਤਦ ਮੈਂ ਮੂੰਹ ਦੇ ਬਲ ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਪੁਕਾਰ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਹਾਏ, ਪ੍ਰਭੂ ਯਹੋਵਾਹ! ਕੀ ਤੂੰ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਬਚੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅੰਤ ਕਰੇਂਗਾ? ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 11:11-13.

ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀ ਉੱਚੀ ਪੁਕਾਰ ਉੱਤੇ ਪਲਤਿਆਹ ਮਰ ਗਿਆ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਗਿਆਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ 18 ਜੁਲਾਈ, 2020 ਨੂੰ ਗੈਰੀ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਮਰ ਗਿਆ। ਗੈਰੀ ਮੂਸਾ ਅਤੇ ਇਲਿਆਹ ਹਨ—ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਲੇਖਕ, ਅਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਇਲਿਆਹ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ—ਜੋ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦਾ ਆਖਰੀ ਉਚਾਰਣ ਹੈ। ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਸਦੂਮ ਅਤੇ ਮਿਸਰ ਦੀ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਮਾਰੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 11:11 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ 2024 ਵਿੱਚ ਜੀ ਉੱਠਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਮਰੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਤਦ ਸਦੂਮ ਅਤੇ ਮਿਸਰ ਨੇ ਖੁਸ਼ੀ ਮਨਾਈ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਪਲਤਿਆਹ ਦੀ ਮੌਤ ਨੂੰ ਬਾਕੀਏ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, “ਹਾਏ ਪ੍ਰਭੂ ਯਹੋਵਾਹ! ਕੀ ਤੂੰ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਬਾਕੀਏ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅੰਤ ਕਰੇਗਾ?” ਯਸਾਯਾਹ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਬਾਕੀਏ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸਦੂਮ ਸੈਵੰਥ-ਡੇ ਐਡਵੈਂਟਸਟ ਕਲੀਸਿਆ ਹੈ।

ਹੇ ਆਕਾਸ਼ੋ, ਸੁਣੋ, ਅਤੇ ਹੇ ਧਰਤੀ, ਕੰਨ ਲਾ: ਕਿਉਂਕਿ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਬੋਲਿਆ ਹੈ, ਮੈਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਾਲਿਆ ਅਤੇ ਵੱਡਾ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਗ਼ਾਵਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਬਲਦ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਗਧਾ ਆਪਣੇ ਸਵਾਮੀ ਦੀ ਚਰਣੀ ਨੂੰ; ਪਰ ਇਸਰਾਏਲ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ, ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਜਾ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ।

ਹੇ ਪਾਪੀ ਕੌਮ, ਅਧਰਮ ਦੇ ਭਾਰ ਨਾਲ ਲੱਦੀ ਹੋਈ ਪ੍ਰਜਾ, ਕੁਕਰਮੀਆਂ ਦੀ ਸੰਤਾਨ, ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ! ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਨੂੰ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਏ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੋਰ ਕਿਉਂ ਮਾਰਿਆ ਜਾਵੇ? ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਹੋਰ ਹੋਰ ਬਗ਼ਾਵਤ ਹੀ ਕਰੋਗੇ; ਸਾਰਾ ਸਿਰ ਰੋਗੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰਾ ਹਿਰਦਾ ਨਿਸ਼ਕ੍ਰਿਅ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੈਰ ਦੇ ਤਲਵੇ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਸਿਰ ਤਕ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੁਸਥਤਾ ਨਹੀਂ; ਪਰ ਕੇਵਲ ਘਾਵ, ਅਤੇ ਨੀਲ, ਅਤੇ ਪੱਕਦੇ ਹੋਏ ਫੇੜੇ ਹਨ; ਉਹ ਨਾ ਤਾਂ ਦਬਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਨਾ ਬੰਨੇ ਗਏ ਹਨ, ਨਾ ਹੀ ਤੇਲ ਨਾਲ ਨਰਮ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਤੁਹਾਡਾ ਦੇਸ਼ ਉਜਾੜ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੇ ਨਗਰ ਅੱਗ ਨਾਲ ਸਾੜੇ ਗਏ ਹਨ; ਤੁਹਾਡੀ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਪਰਦੇਸੀ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੀ ਨਿਗਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਜਾੜ ਪਈ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਪਰਦੇਸੀਆਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਕੇ ਨਾਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇ। ਅਤੇ ਸਿਓਨ ਦੀ ਧੀ ਅੰਗੂਰਾਂ ਦੇ ਬਾਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਝੋਪੜੀ ਵਾਂਗ, ਖੀਰਿਆਂ ਦੇ ਬਾਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਚਾਨ ਵਾਂਗ, ਅਤੇ ਘੇਰੀ ਹੋਈ ਨਗਰੀ ਵਾਂਗ ਛੱਡੀ ਗਈ ਹੈ।

ਜੇ ਸੈਨਾਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਹੀ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਬਚਿਆ ਹੋਇਆ ਅਵਸ਼ੇਸ਼ ਨਾ ਛੱਡਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਸਦੇਮ ਵਰਗੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਗਮੇਰਾ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੋ ਜਾਂਦੇ। ਹੇ ਸਦੇਮ ਦੇ ਹਾਕਮੇ, ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਬਚਨ ਸੁਣੋ; ਹੇ ਗਮੇਰਾ ਦੇ ਲੋਕੇ, ਸਾਡੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਵੱਲ ਕਾਨ ਲਗਾਓ। ਯਸਾਯਾਹ 1:2–10।

ਬਾਕੀ ਰਹਿ ਗਏ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਮੂਸਾ ਅਤੇ ਇਲਿਆਹ ਸਦੇਮ ਅਤੇ ਮਿਸਰ ਵਿੱਚ ਮਾਰੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮਿਸਰ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਰਾਜਕਲਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਅਤੇ ਸਦੇਮ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਲੀਸੀਆਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦਾ। ਐਜ਼ਕੀਅਲ ਵਿੱਚ ਬਨਾਯਾਹ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਪਲਤਿਆਹ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵੇਲੇ ਮਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਯਸਾਯਾਹ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਉਕਸਾਏ ਦੇ ਦਿਨ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਜਾਂ ਤਾਂ 1863 ਹੈ, ਜਾਂ ਐਤਵਾਰ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ। ਬਨਾਯਾਹ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਪਲਤਿਆਹ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਜਾਲੀ ਪ੍ਰਤਿਰੂਪ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਬਚਨ ਸੁਣਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਰਹਿ ਗਏ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਉਹ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਮੂਸਾ ਅਤੇ ਇਲਿਆਹ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਮਾਰੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਜੀ ਉੱਠਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਪੁਨਰੁੱਥਾਨ ਜੁਲਾਈ 2023 ਵਿੱਚ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ। 2024 ਤੋਂ ਗੰਦਮ ਅਤੇ ਜੰਗਲੀ ਬੁਟਿਆਂ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਵੱਖਰਾਈ ਜਾਰੀ ਹੈ।

ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਐਡਵੈਂਟਸਟ ਕਲੀਸਿਆ ਜਾਣ ਲਵੇਗੀ ਕਿ ਉਹ ਨਾਸ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ।

ਇਹ ਸ਼ਹਿਰ ਤੁਹਾਡੀ ਦੇਗਚੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮਾਸ ਹੋਵੋਗੇ; ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਨਿਆਂ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਸੀਮਾ ਉੱਤੇ ਕਰਾਂਗਾ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣੋਗੇ ਕਿ ਮੈਂ ਹੀ ਯਹੋਵਾਹ ਹਾਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀਆਂ ਵਿਧੀਆਂ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਤੁਰੇ, ਨਾ ਹੀ ਮੇਰੇ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਆਪਣੇ ਚਾਰਾਂ ਪਾਸੇ ਦੇ ਗੈਰ-ਕੌਮਾਂ ਦੇ ਰੀਤ-ਰਿਵਾਜਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ। ਅਤੇ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਬਨਾਯਾਹ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਪੇਲਤਯਾਹ ਮਰ ਗਿਆ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 11:11–13.

ਪੇਲਤਿਆਹ ਦੀ ਮੌਤ—ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਫੁਟਕਾਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ”—ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ “ਮੌਤ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ” ਦਾ ਭਾਵ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀ ਇਕਤਾਲੀਹਵੀਂ ਆਇਤ

ਵਿੱਚ ਗਿਆਰ੍ਹਵੇਂ ਘੰਟੇ ਦੇ ਮਜ਼ਦੂਰ ਉੱਤਰ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਛੁਡਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪੇਲਤਿਆਹ ਉੱਤਰ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੇਲਤਿਆਹ, ਬਨਾਯਾਹ ਦਾ ਪੁੱਤਰ—ਅਰਥਾਤ “ਜੇ ਕੁਝ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਬਣਾਇਆ ਹੈ।” ਠੀਕ ਉਸੇ ਬਿੰਦੂ ‘ਤੇ, ਜਿੱਥੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਮੰਦਰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ‘ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਕਲੀਸਿਆ ਵਜੋਂ ਉੱਪਰ ਉਠਾਏ, ਪੇਲਤਿਆਹ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਲੋਕ ਮੌਤ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ; ਕਿਉਂਕਿ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਉਜੜੀਆਂ ਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਭਾਗੀ ਹੋਣ ਦੀ ਥਾਂ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਲਈ ਤੇਬੀਆਹ ਦੀ ਕਬਰ ਤਿਆਰ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਪੇਲਤਿਆਹ ਯਸਾਯਾਹ ਦੇ “ਸਿਰ ਤੋਂ ਪੈਰ ਤੱਕ” ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ—ਇੱਕ ਐਸਾ ਸਰੀਰ ਜੋ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਪ ਨਾਲ ਲੱਦਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਹ ਸਰੀਰ ਲਾਉਦੀਕਿਆ ਦੀ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਕਲੀਸਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕ੍ਰਮਵੱਧ ਬਗਾਵਤ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ‘ਤੇ ਖੜੀ ਹੈ; ਇਸ ਨੂੰ ਯਸਾਯਾਹ ਇੱਕ ਚੜ੍ਹਦੀ ਹੋਈ ਬਗਾਵਤ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, “ਹੋਰ ਤੇ ਹੋਰ ਬਗਾਵਤ ਕਰਦੇ ਹੋ।” ਆਖ਼ਰੀ ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ, ਜੇ 2024 ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ, ਗੌਹ ਤਿੰਨ ਅੱਧੇ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਮਰੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਫਿਰ ਜੀ ਉੱਠਦੇ ਹਨ; ਉਸ ਵੇਲੇ ਉਹ ਜਾਣ ਲੈਣਗੇ ਕਿ ਯਹੋਵਾਹ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿ, ਪ੍ਰਭੂ ਯਹੋਵਾਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਖਦਾ ਹੈ: ਵੇਖੋ, ਹੇ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਜਾ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕਬਰਾਂ ਖੋਲ੍ਹਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕਬਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢ ਕੇ ਉੱਪਰ ਲਿਆਂਗਾ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਲਿਆਵਾਂਗਾ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣ ਲਵੋਗੇ ਕਿ ਮੈਂ ਹੀ ਯਹੋਵਾਹ ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕਬਰਾਂ ਖੋਲ੍ਹਾਂਗਾ, ਹੇ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਜਾ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕਬਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢ ਕੇ ਉੱਪਰ ਲਿਆਂਗਾ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਆਤਮਾ ਤੁਹਾਡੇ ਅੰਦਰ ਪਾਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਜੀ ਉੱਠੋਗੇ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਵਸਾਵਾਂਗਾ; ਤਦ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣ ਲਵੋਗੇ ਕਿ ਮੈਂ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਵੀ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਯਹੋਵਾਹ ਆਖਦਾ ਹੈ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 37:12-14.

ਨਕਲੀ ਪੁਰੋਹਿਤਾਈ, ਜਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵੇਲੇ 25 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਦ ਜਾਣ ਲਵੋਗੀ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ। ਕਣਕ 2024 ਵਿੱਚ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੰਗਲੀ ਬੂਟੇ ਉਸ ਗਿਆਨ ਵੱਲ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵੇਲੇ ਜਾਗਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਅਵਧੀ ਇੱਕ ਕਬਰ ਅਤੇ ਪੁਨਰੁੱਠਾਨ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਬਰ ਅਤੇ ਬਿਨਾ ਪੁਨਰੁੱਠਾਨ ਦੇ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਕਣਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਜਾਣਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਵਾਕਯ ਗਿਆਰਾਂ ਦੇ ਪੁਨਰੁੱਠਾਨ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੰਗਲੀ ਬੂਟੇ ਉਸੇ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਾਲੇ ਭੂਚਾਲ ਵੇਲੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਵੇਅਮਾਰਕਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੀ ਪਰਖ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੋਹਾਂ ਵਰਗਾਂ ਨੂੰ ਕੱਟੀ ਲਈ ਪੱਕਾਪਣ ਤੱਕ ਲੈ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।

ਯੋਏਲ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾਖਬਾੜੀ ਦਾ ਗੀਤ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਉਠਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮਨੁੱਖ ਪਹਿਲਿਆਂ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਯੋਏਲ ਦੇ “ਬੁੱਢੇ ਮਨੁੱਖ” ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਜਾਗਣ ਲਈ ਪੁਕਾਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਕੱਟੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ—ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚੋਂ ਉਗਲ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਠੀਕ ਉੱਥੇ ਜਿੱਥੇ ਧਰਤੀ ਦਾ ਜਾਨਵਰ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਬੋਲਣ ਲਈ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਹੀ ਜਿੱਥੇ ਬਾਲਾਮ ਦੀ ਗਾਧੀ ਬੋਲੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਬੋਲਿਆ ਸੀ।

“ਪੁਰਾਣੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ” ਉੱਤੇ ਨਿਆਂ ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਤਰਾਂ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਹੈ? ਇਹ ਅੰਸ਼ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, “ਇਹ ਸੁਣੋ।” ਫਿਰ ਇਹ ਦੋ ਗਵਾਹ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ—ਇੱਕ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਦਾ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਕੀੜਿਆਂ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਕਿਸਮਾਂ ਦਾ। ਫਿਰ ਉਹ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਤੇ ਜਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਕੇਵਲ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਚੁਣੀ ਹੋਈ ਵਾਚਾਈ ਪ੍ਰਜਾ ਵਜੋਂ ਉਹ ਉਲੰਘੇ ਗਏ ਹਨ। ਉਹ ਇਸ ਲਈ ਉਲੰਘੇ ਨਹੀਂ ਗਏ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਦਾਖਰਸ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਉਹ ਇਸ ਲਈ ਉਲੰਘੇ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਗਲਤ ਦਾਖਰਸ ਹੈ। ਦਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵਿੱਚ, ਯੋਏਲ ਦਾ ਨਵਾਂ ਦਾਖਰਸ ਤੇਲ ਹੈ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ “ਨਵੀਂ ਮਦਿਰਾ” ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। “ਬੁੱਢੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਪੁਰਸ਼ਾਂ” ਨੂੰ ਯਸਾਯਾਹ ਦੁਆਰਾ “ਇਫਰਾਏਮ ਦੇ ਮਦਭਰਿਆਂ” ਵਜੋਂ ਵੀ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਸੱਤ ਵਿੱਚ ਮੋਹਰਬੰਦ ਕੀਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਫਰਾਏਮ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਉਸ ਦੀ ਥਾਂ ਉਸ ਦਾ ਭਰਾ ਮਨਸ਼ੇ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਨਸ਼ੇ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਦੁਸ਼ਟ ਰਾਜਾ ਲੱਭਣਾ ਔਖਾ ਹੈ, ਤਥਾਪਿ

ਉਹ ਇਫਰਾਏਮ ਦੇ ਮਦਭਰਿਆਂ ਦੀ ਥਾਂ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।

“ਜੇ ਵਰਗ ਆਪਣੀ ਹੀ ਆਤਮਿਕ ਪਤਨ-ਅਵਸਥਾ ਉੱਤੇ ਦੁੱਖੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਅਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਉੱਤੇ ਸੋਗ ਨਹੀਂ ਮਨਾਂਦਾ, ਉਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਮੋਹਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਛੱਡਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਣੇ ਦੂਤਾਂ ਨੂੰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਗਰ ਦੇ ਹਥਿਆਰ ਹਨ, ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ: ‘ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦੇ ਜਾਓ, ਅਤੇ ਵੱਢੋ: ਤੁਹਾਡੀ ਅੱਖ ਰਹਿਮ ਨਾ ਕਰੇ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਦਇਆ ਨਾ ਕਰੋ: ਬੁੱਢਿਆਂ ਅਤੇ ਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ, ਕੁਆਰੀਆਂ ਨੂੰ, ਨਿੱਕੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਰ ਸੁੱਟੋ: ਪਰ ਜਿਸ ਮਨੁੱਖ ਉੱਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਦੇ ਨੇੜੇ ਨਾ ਜਾਣਾ; ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੋ। ਤਦੋਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੁੱਢੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ ਜੋ ਘਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਨ।”

“ਇੱਥੇ ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕਲੀਸੀਆ—ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ—ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਕ੍ਰੋਧ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਬੁੱਢੇ ਮਨੁੱਖ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਵੱਡਾ ਚਾਨਣ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਆਤਮਿਕ ਹਿਤਾਂ ਦੇ ਰਖਵਾਲੇ ਵਜੋਂ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਭਰੋਸੇ ਨਾਲ ਧੋਖਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਮੌਕਾ ਅਪਣਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਅਚਰਜ-ਕਰਮਾਂ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ, ਜਿਵੇਂ ਪਹਿਲਿਆਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਸਮੇਂ ਬਦਲ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਬੋਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ: ਪ੍ਰਭੂ ਨਾ ਭਲਾ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਬੁਰਾ ਕਰੇਗਾ। ਉਹ ਇੰਨਾ ਦਇਆਲੂ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਨਿਆਂ ਨਾਲ ਦੱਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ‘ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ’ ਉਹਨਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਹੈ ਜੋ ਫਿਰ ਕਦੇ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਤੁਰਹੀ ਵਾਂਗ ਉੱਚੀ ਕਰਕੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਲੰਘਣਾਂ ਅਤੇ ਯਾਕੂਬ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਵਿਖਾਉਣਗੇ। ਇਹ ਗੁੰਗੇ ਕੁੱਤੇ ਜੋ ਭੱਕਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਓਹੀ ਹਨ ਜੋ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਧਰਮੀ ਪ੍ਰਤਿਕਾਰ ਨੂੰ ਭੇਗਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ, ਕੁਆਰੀਆਂ ਅਤੇ ਨਿੱਕੇ ਬੱਚੇ ਸਭ ਇਕੱਠੇ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।”

“ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਘਿਣਾਉਣੀਆਂ ਕਰਤੂਤਾਂ ਕਰਕੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਲੋਕ ਹਾਹੁਕਾਰ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਰੋਦੇ ਸਨ, ਉਹ ਸਭ ਕੇਵਲ ਉਹੀ ਸਨ ਜੋ ਸੀਮਿਤ ਮਨੁੱਖੀ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਵੇਖੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ; ਪਰ ਇਸ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਵੱਧ ਭਿਆਨਕ ਉਹ ਪਾਪ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸ਼ੁੱਧ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਈਰਖਾ ਨੂੰ ਭੜਕਾਇਆ, ਅਤੇ ਜੋ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਦਿਲਾਂ ਦਾ ਮਹਾਨ ਖੋਜੀ ਅਧਰਮ ਦੇ ਕਰਤਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਹਰ ਪਾਪ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੀਆਂ ਛਲਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿੰਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ, ਉਸ ਦੀ ਦੀਰਘ-ਸਹਿਨਸ਼ੀਲਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਰਤਾਅ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇ। ਪਰ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਪਟਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਹ ਪਾਪ ਖੋਲ੍ਹ ਦੇਵੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਇੰਨੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਲੁਕਾਉਂਦੇ ਰਹੇ ਸਨ।”

“ਪਦਵੀ ਦੀ ਕੋਈ ਭੀ ਉੱਚਤਾ, ਮਰਯਾਦਾ ਜਾਂ ਸੰਸਾਰੀ ਬੁੱਧੀਮੱਤਾ ਦੀ ਕੋਈ ਭੀ ਮਹਾਨਤਾ, ਪਵਿੱਤਰ ਅਹੁਦੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਭੀ ਸਥਿਤੀ, ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਬਲੀਦਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਬਚਾਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੀ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਦਿਲਾਂ ਉੱਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯੋਗ ਅਤੇ ਧਰਮੀ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹੀ ਧਰਮ-ਤਿਆਗ ਵਿੱਚ ਅਗੁਆਂ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਦਾਸੀਨਤਾ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀਆਂ ਦਇਆਵਾਂ ਦੇ ਦੁਰਉਪਯੋਗ ਵਿੱਚ ਮਿਸਾਲ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੁਸ਼ਟ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਨੂੰ ਉਹ ਹੁਣ ਹੋਰ ਸਹਿਨ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕ੍ਰੋਧ ਵਿੱਚ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬਿਨਾ ਦਇਆ ਦੇ ਨਿਪਟਦਾ ਹੈ।”

“ਪ੍ਰਭੂ ਅਣਮਨਾਪੂਰਵਕ ਆਪਣੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਖਿੱਚ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਹਾਨ ਜੋਤ ਦੀ ਬਰਕਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਬਚਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਦੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਸੇਵਕ ਸਨ, ਉਸ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਅਤੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਨਾਲ ਅਨੁਗ੍ਰਹਿਤ; ਪਰ ਉਹ ਉਸ ਤੋਂ ਵਿਛੁੜ ਗਏ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਏ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਦਿਵਿਆ ਅਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।”

Testimonies, volume 5, 211, 212.

ਜਦੋਂ ਯੇਏਲ “ਬੁੱਢਿਆਂ” ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਲਾਓਡੀਸੀਆਈ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਨੇਤ੍ਰਿਤਵ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਯੇਏਲ ਅਣਪੜ੍ਹਿਆਂ ਨਾਲ ਵੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਯਸਾਯਾਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਨ। ਯੇਏਲ ਉਹਨਾਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ

ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੇ ਅੱਠਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਸੂਰਜ ਨੂੰ ਮੱਥਾ ਟੇਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੇ ਨਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਆਂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਲਾਓਡੀਸੀਆਈ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਆਮ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, "ਇਹ ਸੁਣੋ, ਹੇ ਬੁੱਢੇ, ਅਤੇ ਕੰਨ ਲਗਾਓ, ਹੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਭ ਵਸਨੀਕੇ।"

ਅੱਠਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ 25 ਪੁਰਸ਼ ਸੰਡੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸਥਿਤ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਮੰਦਰ ਵੱਲ ਆਪਣੀਆਂ ਪਿੱਠਾਂ ਕਰਕੇ ਸੂਰਜ ਨੂੰ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ 250 ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਦਾ ਇੱਕ "ਦਸਵੰਧ" ਹਨ, ਜੋ ਕੋਰਹ, ਦਾਥਾਨ ਅਤੇ ਅਬੀਰਾਮ ਦੇ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਇਹ 25 ਪੁਰਸ਼ ਉਸ ਬਗਾਵਤ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ ਜੋ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਗਵਾਹੀ ਅਨੁਸਾਰ 1888 ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੇ 9/11 ਉੱਤੇ ਲਾਓਡੀਸੀਆ ਦੀ ਸੈਵੰਥ-ਡੇ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਨੇਤ੍ਰਤਵ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਦਾ ਪ੍ਰਤਿਰੂਪ ਦਰਸਾਇਆ, ਜੋ ਸੰਡੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਉਸੇ ਸਮੇਂ-ਅੰਤਰਾਲ ਵਿੱਚ ਬਗਾਵਤ ਦੇ ਇੱਕ "ਦਸਵੰਧ" ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸੇ ਹੀ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਯਸਾਯਾਹ ਛੇਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ "ਦਸਵੰਧ" ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਤੱਤ ਮੌਜੂਦ ਹੈ।

ਯੋਏਲ ਐਡਵੈਂਟਿਸਮ ਲਈ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਰਖ-ਅਵਧੀ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਰਖ-ਕਾਲ ਦੇ ਪਿਆਲੇ ਨੂੰ ਪਾਪ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਪੂਰਨਤਾ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਪੈਰਾਂ ਦੀਆਂ ਉਂਗਲੀਆਂ ਤੱਕ ਦੀ ਬੀਮਾਰੀ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਪਛਾਣ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਕੱਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਯਸਾਯਾਹ ਇਸੇ ਹਕੀਕਤ ਦਾ ਵਰਣਨ ਉਨੱਤੀਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਆਪ ਹੀ ਠਹਿਰ ਜਾਓ, ਅਤੇ ਅਚੰਭਾ ਕਰੋ; ਚੀਕੋ, ਹਾਂ, ਚੀਕੋ: ਉਹ ਮੱਤੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਪਰ ਦ੍ਰਾਖਰਸ ਨਾਲ ਨਹੀਂ; ਉਹ ਡਗਮਗਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਮਦਿਰਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ। ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਗਹਿਰੀ ਨੀਂਦ ਦੀ ਆਤਮਾ ਉਡੇਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ: ਨਬੀਆਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਨੂੰ, ਦਰਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ, ਉਸ ਨੇ ਢੱਕ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਦੀ ਦਰਸ਼ਨ-ਵਾਣੀ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਉਸ ਮੋਹਰਬੰਦ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਰਗੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਲੋਕ ਕਿਸੇ ਵਿਦਵਾਨ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਦੇ ਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਬੇਨਤੀ ਹੈ, ਇਹ ਪੜ੍ਹ; ਅਤੇ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੋਹਰਬੰਦ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਪੁਸਤਕ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਵਿਦਵਾਨ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ, ਬੇਨਤੀ ਹੈ, ਇਹ ਪੜ੍ਹ; ਅਤੇ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਵਿਦਵਾਨ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।

ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਆਖਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਨੇੜੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੇਠਾਂ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਆਦਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਆਪਣਾ ਦਿਲ ਮੈਥੋਂ ਦੂਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਤੀ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਭੈ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੁਆਰਾ ਸਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਇਸ ਕਰਕੇ ਵੇਖੋ, ਮੈਂ ਇਸ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਅਦਭੁਤ ਕੰਮ ਕਰਾਂਗਾ, ਹਾਂ, ਇੱਕ ਅਦਭੁਤ ਕੰਮ ਅਤੇ ਅਚਰਜ: ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਗਿਆਨੀਆਂ ਦੀ ਗਿਆਨਤਾ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਮਝਦਾਰਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਲੁਕਾਈ ਜਾਵੇਗੀ। ਹਾਏ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਸਲਾਹ ਨੂੰ ਡੂੰਘਾਈ ਵਿੱਚ ਲੁਕਾਉਣ ਦੀ ਚੇਸ਼ਟਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਸਾਨੂੰ ਕੌਣ ਵੇਖਦਾ ਹੈ? ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਕੌਣ ਜਾਣਦਾ ਹੈ? ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੀ ਤੁਹਾਡੀ ਸਭ ਕੁਝ ਉਲਟਾ ਕਰਨ ਦੀ ਚਾਲ ਕੁੰਭਾਰ ਦੀ ਮਿੱਟੀ ਵਰਗੀ ਸਮਝੀ ਜਾਵੇਗੀ: ਕੀ ਰਚਨਾ ਆਪਣੇ ਰਚਨਹਾਰ ਬਾਰੇ ਕਹੇਗੀ, ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ? ਜਾਂ ਜੇ ਚੀਜ਼ ਗੜੀ ਗਈ ਹੈ, ਕੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਗੜਨਹਾਰ ਬਾਰੇ ਕਹੇਗੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸੀ? ਯਸਾਯਾਹ 29:9-16.

ਸਿਆਣਿਆਂ ਦੀ "ਸਮਝ" ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਬਚਨ ਦੀ ਮੋਹਰ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੀਆਂ ਭ੍ਰਸ਼ਟ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਤਾਲੀਮ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਉੱਤੇ ਇਹ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਮੋਹਰ ਖੁੱਲ੍ਹਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ; ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਉੱਤੇ ਹੀ ਇਹ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਮਝ ਉਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਉਲਟ-ਪੁਲਟ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਅਤੇ ਅਵਿਦਵਾਨ, ਦੋਵੇਂ ਹੀ, ਉਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਜੋ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ ਖੋਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਯੋਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ "ਬੁੱਢਿਆਂ" ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਐਸੀ ਜਥੇਬੰਦੀ ਹਨ ਜੋ ਸੁਣਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣਦੇ, ਅਤੇ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦੇ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਦਾ ਅਸਲ ਕੇਂਦਰ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਇਹੀ ਉਸ ਅਧਿਆਇ ਦਾ ਸੰਦਰਭ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, “ਕੀ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਉ-ਪੁਰਖਿਆਂ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ?”

ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਤਰਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਅਜਿਹਾ ਸਮਾਂ ਆਇਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਲੋਕ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਉੱਤੇ ਜਾਗ ਪਏ ਹੋਣ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਜਾਣਨ ਕਿ ਉਹ ਮੁਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ ਹਨ? “ਬੁਜ਼ੁਰਗ ਪੁਰਖਾਂ” ਨੂੰ “ਜਾਗਣ” ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ 1844 ਵਿੱਚ ਐਕਜ਼ੀਟਰ ਕੈਪ-ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੱਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਹੈ, ਜੋ ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਅੱਖਰ-ਅੱਖਰ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਅੱਖਰ-ਅੱਖਰ ਪੂਰੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੀ ਇਹ ਅਸਮਰਥਤਾ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਪਛਾਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦਾ ਬੁਨਿਆਦੀ ਇਤਿਹਾਸ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੰਬੰਧੀ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਹੋਰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਵਾਲੀ ਕੁੰਜੀ ਹੈ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਬਾਇਬਲਕ ਨਿਯਮ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਪਰਕਾਸ਼ਨ ਦਾ ਕੇਂਦਰ-ਬਿੰਦੂ ਵੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਸੌਟੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪਹਿਲਾਂ ਅਣਮੁਹਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਯੋਏਲ ਪੁੱਛਦਾ ਹੈ, “ਕੀ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਉ-ਪੁਰਖਿਆਂ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ?” ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੁੱਛਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, “ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਉ-ਪੁਰਖਿਆਂ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕੋਈ ਐਸੀ ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੋਈ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਇਕ ਨਵੀਂ ਵਾਚਾ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਪੁਰਾਣੀ ਵਾਚਾ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ?” ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੱਖਰਾ ਕਰਨਾ ਉਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵਿੱਚ ਤੇਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। “ਕੀ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਉ-ਪੁਰਖਿਆਂ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ” ਇਹ ਤੁਰੰਤ ਪਛਾਣ ਕਰਵਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਉ-ਪੁਰਖਿਆਂ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕੁਝ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਵਧਦੀ ਹੋਈ ਨਾਮੀ ਤਬਾਹੀ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਇਆ ਇਕ ਜਾਗਰਣ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚਾਰ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਤੱਕ ਸੁਣਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਅਤੇ ਵਧਦੀ ਹੋਈ ਨਾਮੀ ਤਬਾਹੀ ਦੇ ਚਾਰ ਕੀੜਿਆਂ ਨਾਲ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਯੋਏਲ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਚੁੱਕੀ ਅਤੇ ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਆਂ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਲੀਸੀਆ ਨੇ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਦੀ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਕਲੀਸੀਆ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਹਾਨ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ “ਕਫਰਨਹੂਮ” ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।

“ਕਫਰਨਹੂਮ ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਆਪਣੀਆਂ ਆਉਣ-ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰਲੇ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਵਾਸ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ‘ਉਸ ਦਾ ਆਪਣਾ ਸ਼ਹਿਰ’ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਣ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਇਹ ਗਲੀਲ ਦੇ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਕੰਢੇ ਉੱਤੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਗਿਨਨੇਸਰਤ ਦੀ ਸੁੰਦਰ ਮੈਦਾਨੀ ਭੂਮੀ ਦੀਆਂ ਸਰਹੱਦਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਉੱਤੇ ਨਾ ਵੀ ਹੋਵੇ।” *The Desire of Ages*, 252.

“ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਮਧਾਰੀ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਧੀਰਜ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਕਿੰਨੇ ਕੌੜੇ ਬਚਨ ਬੋਲੇ ਗਏ ਹਨ, ਸਾਡੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿੰਨੀ ਨਿੰਦਾ ਉਚਾਰੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਨੇਕਾਂ ਨੇ ਹੋਰ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਪਾਪੀ ਸਮਝਿਆ ਹੈ, ਜਦਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦਾ। ਜੇ ਲੋਕ ਹੋਰ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੱਥ ਹੇਠ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਿਮ੍ਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਸੰਭਵ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਮੌਕੇ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਹੋਣ। ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਮਿਲਿਆ ਹੁੰਦਾ ਜੋ ਸਾਡੀਆਂ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਦੇ ਅਨੇਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਿਤੇ ਵੱਧ ਗਤੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਹੋਰ ਚੰਗੀ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਤਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਜਿਹੜੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦਾ ਘਮੰਡ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਤੁਰਦੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਮਸੀਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ‘ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ, ਨਿਆਂ ਦੇ ਦਿਨ ਸੁਰ ਅਤੇ ਮੈਦਾ ਦੀ ਹਾਲਤ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਸਹਿਣਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਤੇ ਹੇ ਕਫਰਨਹੂਮ [ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਦੇ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਮਿਲਿਆ ਹੈ], ਜੋ ਆਕਾਸ਼ ਤੱਕ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ [ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਪੱਖੋਂ], ਤੂੰ ਪਾਤਾਲ ਤੱਕ ਥੱਲੇ ਸੁੱਟਿਆ ਜਾਵੇਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਉਹ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਕੰਮ, ਜੇ ਤੇਰੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਸਦੂਮ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ

ਹੁੰਦੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਅੱਜ ਦੇ ਦਿਨ ਤੱਕ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ। ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਨਿਆਂ ਦੇ ਦਿਨ ਸਦੂਮ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਹਾਲਤ ਤੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਸਹਿਣਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ, 'ਹੇ ਪਿਤਾ, ਆਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਸਿਆਣਿਆਂ ਅਤੇ ਸਮਝਦਾਰਾਂ ਤੋਂ [ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਅਨੁਸਾਰ] ਲੁਕਾ ਰੱਖੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਲਕਾਂ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਹੁਣ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਯਹੋਵਾਹ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਭੇਰ ਹੀ ਉੱਠ ਕੇ ਬੋਲਦਾ ਰਿਹਾ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਨਾ ਸੁਣਿਆ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਉੱਤਰ ਨਾ ਦਿੱਤਾ; ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਸ ਘਰ ਨਾਲ, ਜੋ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਕਹਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਤੁਸੀਂ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਉਸ ਥਾਂ ਨਾਲ, ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਉ-ਪੁਰਖਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਉਹੀ ਕਰਾਂਗਾ ਜੋ ਮੈਂ ਸ਼ੀਲੋਹ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨਿਗਾਹ ਤੋਂ ਕੱਢ ਸੁੱਟਾਂਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਰੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਅਰਥਾਤ ਅਫ਼ਰਾਈਮ ਦੀ ਸਾਰੀ ਸੰਤਾਨ ਨੂੰ, ਕੱਢ ਸੁੱਟਿਆ ਹੈ।"

"ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਸਾਡੇ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਿਵੇਂ ਸੰਸਾਰਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਉੱਤੇ ਏਕਾਗ੍ਰ ਨਿਗਾਹ ਰੱਖ ਕੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਹਰ ਸੰਭਵ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਾਸ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਉੱਧਾਰ ਹੋ ਸਕੇ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕੋਲ ਆਤਮਾ ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਆਈਆਂ ਹਨ, ਫਿਰ ਵੀ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੇ ਝੜਕਾਂ, ਚੇਤਾਵਨੀਆਂ ਅਤੇ ਸਲਾਹਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ।"

"ਹੁਣ ਇਹ ਸੁਣੋ, ਹੇ ਮੁਰਖ ਲੋਕੋ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਝ ਨਹੀਂ; ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਹਨ, ਪਰ ਵੇਖਦੇ ਨਹੀਂ; ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਨ ਹਨ, ਪਰ ਸੁਣਦੇ ਨਹੀਂ: ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰਾ ਭੈ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ? ਯਹੋਵਾਹ ਆਖਦਾ ਹੈ; ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੰਬਦੇ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਮੁੰਦਰ ਲਈ ਰੇਤ ਨੂੰ ਸਦੀਵੀ ਹੱਦ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉਸ ਤੋਂ ਪਾਰ ਨਾ ਹੋ ਸਕੇ? ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਲਹਿਰਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਛਾਲਣ, ਤਬਾਹਿ ਉਹ ਜਿੱਤ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀਆਂ; ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਗਰਜਣ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਉਸ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਨਹੀਂ ਲੰਘ ਸਕਦੀਆਂ। ਪਰ ਇਸ ਲੋਕ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਬਾਗ਼ੀ ਦਿਲ ਹੈ; ਉਹ ਫਿਰ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਚਲੇ ਗਏ ਹਨ। ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਆਖਦੇ ਹਨ, ਆਓ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਯਹੋਵਾਹ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਭੈ ਕਰੀਏ, ਜੋ ਆਪਣੀ ਰੁੱਤ ਵਿੱਚ ਅਗਲਾ ਅਤੇ ਪਿਛਲਾ ਮੀਂਹ ਦਿੰਦਾ ਹੈ; ਜੋ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕੱਟੀ ਦੇ ਨਿਯਤ ਹਫ਼ਤੇ ਸੰਭਾਲ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਬਦਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਇਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਨੇ ਚੰਗੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਰੋਕ ਲਈਆਂ ਹਨ... ਉਹ ਅਨਾਥ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਇਨਸਾਫ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਮੰਗਤਿਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਦਾ ਨਿਆਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਕੀ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਨਾ ਦਿਆਂ? ਯਹੋਵਾਹ ਆਖਦਾ ਹੈ; ਕੀ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਅਜਿਹੀ ਕੌਮ ਤੋਂ ਬਦਲਾ ਨਾ ਲਵੇ?"

"ਕੀ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, 'ਤੂੰ ਇਸ ਲੋਕ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨਾ ਕਰ, ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਪੁਕਾਰ ਜਾਂ ਬੇਨਤੀ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੇਰੇ ਅੱਗੇ ਸਿਫ਼ਾਰਿਸ਼ ਕਰ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਂਗਾ?' 'ਇਸ ਲਈ ਵਰਖਾਂ ਰੋਕ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਨਹੀਂ ਹੋਈ... ਕੀ ਤੂੰ ਹੁਣ ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਪੁਕਾਰ ਕੇ ਨਹੀਂ ਆਖੇਂਗਾ, ਹੇ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ, ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਜਵਾਨੀ ਦਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਹੈਂ?" Review and Herald, August 1, 1893.